

[Statsministeren]

dering af anlægsbudgetterne i 1987. For så vidt angår amterne har Amtsrådsforeningen meddelt, at amtsborgmestrene har givet tilsgang om i de enkelte amtsråd at fremkomme med forslag til nedsættelser, så rammen overholdes. For så vidt angår kommunerne har Kommunernes Landsforening orienteret kommunerne om de samlede budgetter for 1987 set i forhold til den aftalte ramme og anmodet kommunerne om at revurdere dem, så rammerne kan holdes. Disse revurderinger skal så være indberettet til Landsforeningen senest 15. november i år, og regeringen vil umiddelbart derefter drøfte resultatet af revurderingerne med Landsforeningen.

Albrechtsen (VS):

Jeg har stillet disse to spørgsmål, for at vi kan være helt klar over konsekvenserne af regeringens politik. Det står mig imidlertid ikke helt klart, for for et øjeblik siden blev vi enige om, at kommunernes miljøanlægsplaner er fortræffeligt gennemarbejdet – det var statsministerens udtryk, og det tror jeg statsministeren har ret i; det var en klog bemærkning – og at de derfor skal gennemføres. Men så spørger jeg, hvordan det kan passe med det, som hr. Sønderby har sagt, nemlig at der ikke skal trækkes noget ned over hovedet på kommunerne. Det vil altså sige, at kommunerne, hvis de ikke synes, at disse planer skal gennemføres, efter hr. Sønderbys opfattelse skal have lov til at skære ned i miljøanlægsinvesteringerne, og det kan jeg ikke få til at rime med det andet. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om hr. Sønderby har ret, altså om han giver udtryk for regeringens politik, at miljøet godt kan ofres, eller vi skal forstå statsministeren sådan i dag, at der ikke må skæres i disse miljøinvesteringer, at de altså skal gennemføres.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne bede statsministeren om en forklaring på, hvordan det kan være, at disse fortræffeligt gennemarbejdede miljøanlægsplaner udgør så stor en trussel mod regeringens økonomiske politik, at der skal foretages en nedskæring. Er det ikke sådan, at en hvilken som helst anlægsaktivitet udløser nogle lønomkostninger, der udløser en efterspørgsel, eksempelvis efter daginstitutionsforanstaltninger – som kommunerne også skal

afholde – eksempelvis efter sygehusforanstaltninger på grund af dårligt arbejdsmiljø osv.? Hvor er den økonomiske visdom bag kravet om den nedskæring, som regeringen forlanger af kommunerne, når man ved, at det uundgåeligt må gå ud over miljøinvesteringerne?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige til hr. Albrechtsen, at også jeg har set hr. Sønderbys bemærkning i dagspressen i dag. Jeg synes egentlig, den er ganske fornuftig; det er da vist udtryk for klogskab, når hr. Sønderby siger, at alle de nye ting, vi nu skal have gennemført, helst ikke skal trækkes ned over hovedet på folk. Det er naturligvis hele regeringens opfattelse. Det er også baggrunden for, at vores aktionsplan fra i går er et skitseoplæg, et tilbud til alle, det berører, og det er mange; det er folketingspartierne, det er amterne, det er kommunerne, det er landbrugsorganisationerne, det er industriorganisationerne, og det er mange andre. Nu skal vi drøfte dette oplæg og forhåbentlig slutte med at få bred tilslutning til et forhandlingsresultat, så vi kan sikre, at den kæmpeindsats, som skal gøres på miljøområdet, får den størst mulige tilslutning af alle, som skal være med. Det synes jeg da kun er en god ting.

Jeg vil gerne sige til hr. Leif Hermann, at det er en misforståelse at tale om, at der nu skal gennemføres nogle gevaldige nedskæringer på miljøområdet. Tværtimod: der bliver jo ikke tale om at nedskære; der bliver tale om at revurdere kommunernes og amternes budgetter, så man sikrer, at der bliver plads til miljøinvesteringerne ved, at andre ønsker udsættelse, eller ved, at der gennemføres besparelse på mindre nødvendige felter. Det er selvfølgelig en svær opgave, og det ved Folketingets partier. Det er altid svært at skulle prøve at styre den samlede økonomi, men det er nu altså en nødvendighed. Jeg tror, at kommunerne nu arbejder grundigt og fornuftigt med tingene på basis af deres gennemarbejdede projektforslag. Vi har jo også på mange andre områder gennemarbejdede projektforslag – det har vi på socialområdet, på uddannelsesområdet og på trafikområdet – fortræffeligt, fuldt gennemarbejdede planer. Vi kan bare ikke gennemføre dem alle på én